

Tužba podnesena 17. siječnja 2018. – OCU protiv ESB-a**(Predmet T-15/18)**

(2018/C 083/33)

*Jezik postupka: španjolski***Stranke**

Tužitelj: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Madrid, Španjolska) (zastupnici: E. Martínez Martínez i C. López-Mélida de Ramón, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (ESB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku.
- naloži ESB-u podnošenje zahtijevane dokumentacije u punoj ili povjerljivoj verziji.
- naloži tuženiku, Europskoj središnjoj banci, snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmet ovog postupka je zahtijevanje poništenja Odluke od 17. studenoga 2017., s registarskim brojem LS/MD/17/428, kojom je odbijen „Ponovni zahtjev za pristup dokumentima ESB-a”, koji je tužitelj podnio 14. rujna 2017.; te određivanje, umjesto toga, neposredne predaje zahtijevane dokumentacije koja se odnosi na sanaciju društva Banco Popular Español S.A.

U potporu svojoj tužbi tužitelj navodi jedan tužbeni razlog, koji se temelji na temeljnom pravu utvrđenom u članku 41. stavku 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima: pravu na dobru upravu, koje je izraženo u pristupu dokumentima radi legitimnog izvršavanja prava obrane.

Tužba podnesena 17. siječnja 2018. – Activos e Inversiones Monterroso protiv SRB-a**(Predmet T-16/18)**

(2018/C 083/34)

*Jezik postupka: španjolski***Stranke**

Tužitelj: Activos e Inversiones Monterroso, S.L. (Pantoja, Španjolska) (zastupnik: S. Rodríguez Bajón, odvjetnik)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- donese odluku o poništenju odluke SRB-a od 8. studenoga 2017.
- odobri tužitelju pristup spisu na način naveden u tužbi.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga:

1. U svojoj odluci od 8. studenoga 2017. SRB očito miješa opće pravo na pristup dokumentima, na koje se može pozivati svaki građanin Europske unije, i konkretnije pravo na pristup spisu koje mogu izvršavati samo osobe na koje se odnosi postupak o kojem je riječ u tom spisu. Naime, SRB tvrdi da oba ta prava podnositelju zahtjeva omogućuju pristup istim dokumentima, što je protupravan zaključak.

Pravo na pristup spisu je pravo koje je sasvim različito od prava na pristup dokumentima. Dok je prvo navedeno jedno od sastavnih dijelova „prava na dobru upravu”, utvrđenog u Povelji Europske unije o temeljnim pravima, drugo navedeno je znatno općenitije autonomno pravo koje je povezano s načelom javne transparentnosti.
2. Razlika koja postoji između tih dvaju prava podrazumijeva da se ona odnose na različite subjekte i da imaju različite učinke tako da se na pravo na pristup spisu mogu pozivati samo osobe na koje se odnosi predmetni postupak, dok se pravo na pristup dokumentima priznaje svakom građaninu Europske unije u pogledu dokumenata njezinih institucija.
3. Različiti učinci tih prava nužno podrazumijevaju da se na svako od njih također primjenjuje različit skup iznimki. Tako, iako je jedna od iznimaka od prava na pristup dokumentima ta da takav pristup ne smije nanositi štetu „poslovnim interesima” poduzetnika o kojima je riječ, pravo na pristup spisu sa svoje strane ograničeno je time da njegovo izvršavanje ne smije ugroziti „poslovne tajne” društava koja sudjeluju u postupku. U tom smislu opravdana je razlika koja postoji između „poslovnog interesa”, nesumnjivo širokog pojma, i „poslovne tajne”, puno užeg pojma koji se odnosi na skup znanja koja su svojstvena određenom poduzetniku, poznata vrlo konkretnom krugu osoba i čije otkrivanje može utjecati na navedenog poduzetnika. S tim u vezi postojanje poslovnih tajni treba uravnotežiti s ostalim uključenim interesima, poput prava obrane.
4. Sa svoje strane, povjerljivost, kao još jedna od iznimaka koje se primjenjuju na pravo na pristup spisu, isto tako treba biti opravdana te je ona podvrgnuta nizu ograničenja koja valja uzeti u obzir tako da se ne može automatski pozvati na povjerljivost kako bi se odbilo pravo na pristup spisu, a navedena prijava treba biti obrazložena, što nije tako u ovom slučaju.
5. Pri donošenju odluke u ovom predmetu ključno je primijeniti članak 41. stavak 2. točku (b) Povelje Europske unije o temeljnim pravima pa, slijedom toga, SRB treba primijeniti članak 90. stavak 4. Uredbe 806/2014, a ne njezin članak 90. stavak 1.

Rješenje Općeg suda od 16. siječnja 2018. – fritz-kulturgüter protiv EUIPO-a – Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)

(Predmet T-862/16) ⁽¹⁾

(2018/C 083/35)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 38, 6. 2. 2017.